

Posudek diplomové práce Martiny Strnadové „Fenomén domova“

Anna Hogenová

Málokdy se setkáváme s tak vyžralou a bytostnou prací, jako je tato. Kolegyně Strnadová popisuje fenomén domova nikoli jako onticitu, ale jako ontologický fenomén. To je ona zvláštnost, opravňující posuzovatele k tvrzení, že je obsahem úvodní věty. Většina autorů popisujících „domov“ nepopisuje fenomén domova, ale popisuje vnější znaky, které jsou verifikovatelné, popřípadě falzifikovatelné, analyzují domov onticky. K ontologickému rozvrhu může přistoupit jen ten autor, který již rozumí tomuto velmi podstatnému rozdílu. Je nutné zdůraznit tuto autorčinu rovinu porozumění a pozitivně hodnotit její aspektualitu.

Kořeny domova, domov a jeho vztah k současným společenským vědám, Patočkovo pojetí domova, tři životní pohyby, domov a cizota, intimní prostor domova, řeč jako dům bytí a nakonec domov u českých básníků – to představuje intenci autorčina tázání po fenoménu „domov“. Tato gradace je logická věcně i diachronně.

Postmoderní doba je „tekutá“, v ní se rozpouští vše do znicotnění, a s tím i „domov“, lidé jsou osamoceni tam, kde je jich nejvíce v malém prostoru, pociťují neurčitý strach, který si nedokážou vědomě přiznat, protože se bojí i tohoto strachu – to je existenciální habitus současného evropského (a nejen evropského) lidství. Narůstá potřeba domova, podstatného domovštění. K tomu je nutná výchovná a vzdělávací práce, která tuto potřebu probudí a bude ji cizelovat v duchovním smyslu. Předložená práce patří k těm, které budou splňovat tento důležitý pedagogický úkol. Po stránce formální je text naprosto vyhovující, stylisticky je na vysoké úrovni, citování je v pořádku.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji tuto otázku: Proč je nevyhnutelná cizota, pokud jde o ocenění domova?

V Dědově 28. 7. 2015

prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.